hule på enhver, som blot vover sig ind i entreen (b) *Torben Nielsen* (11).

De langbenede uhyrer har kniplet hængebroer lette som fnug, i spindene gynger dugdråber parate til at briste for et fingerknips. De ligner disse perlestukne net, som renæssancens damer yndede at lægge over de brusende lokker *Leo Estvad* (12).

Sølvblankt flimrer den kølige rum i spindelvævenes silke *Viggo Stuckenberg* (13); i lyset tindrer edderkopspindenes duggede sølvparasoller *Erling Kristensen* (14). Når det [nettet] i de våde oktobermorgener hang fuldt af funklende dråber, var det at se som et perlestukket slør *Johannes Jørgensen* (15). Talrige edderkoppers usynlige spind mellem lyngbuskene var i nattens løb blevet overtrukket med småbitte dugdråber, så de nu dannede en eneste stor kniplingsdug *Knud Larsen* (16). Korsedderkoppens store hjulspind, som vi om morgenen finder besat med dugdråber som et kosteligt diamantsmykke foran vore vinduer *Ole Vinding* (17); et edderkoppespind er trukket op med strålende perler af dug, et vidunderligt diadem *Achton Friis* (18), hvert regnperlet spindelvæv [forvandles] pludselig til gnistrende juvelmontrer *Knud Poulsen* (19).

September samler på perler. Og hun opbevarer dem i nydelige smånet, som hun får edderkopperne til at væve til sig. I en lysning i storskoven er korsedderkoppen igang med sit, et skinnende hjul med eger af silketråde; dyret selv er hjulets nav. Men ude på stubmarken finder vi de fleste, behændigt hæftet fast til de overskårne strå. Små grå dugkøjer ligner de, og hvis man ikke vidste, at det var i dem september gemmer sine perler, måtte man tro, at de var hængt ud for at alfer kunne gynge sig i dem. Hvor får hun dog al den silke fra, den smukke dame September? Det er nu slet ikke så svært at forstå. For også oppe i luften er et utal af travle spindekoner på færde, og før vi véd af det er vi selv spundet ind. Deres tråde flyver så let for vinden og lyser glinsende i solskinnet. Ustandseligt fører vi hånden hen over kinderne, over øjnene og panden, som skulle vi fjerne et usynligt slør. Vi er trådt ind i den femte af årets tider, septembers egen årstid: den flyvende sommer *Hans Hartvig Seedorff* (20).

Over heden og de pløjede marker, det så man i den synkende sols stråler, var som et net spændt milelange tråde af edderkoppen, kun at øjne i denne belysning, et slør kastet over hele egnens grund, et tegn på flid og udholdenhed – til hvilket øjemed? *H. C. Andersen,* At være eller ikke være (2. del, 1. afsnit), 1857. Spindlerne væver fra blad til blad, fra gren til gren. Over mark og eng trækker de et fint silkeslør over hele Danmark ... mange tråde løsner sig og driver med vinden. Det er den flygtende danske sommer *P. Andresen* (21).

Herude lyner og funkler i disse dage septemberhimlens store solsikke i edderkoppernes utallige spind, – slør og net og hjul, der er udspændt fra stub til stub og fra gren til gren, alfelette kniplinger, hvis konturer duggen trækker op med sine lysbrydende perlesømme. Der er tusinder af disse skønne perlestukne og diamantbesatte spind, men

Edderkopper spinder på Tommelises brudeudstyr. Illustration af Hans Tegner til H. C. Andersens »Tommelise«.

kun i de tidlige morgentimer; når solen kommer højere på himlen fordamper og forsvinder alle disse perler, opaler og brillanter og selve det fine, lette juvelérvat, som de har hvilet på, selve spindet løftes af vinden og af varmebølgerne og driver blidelig gennem den tynde, blå luft som »flyvende sommer«. – Når den unge edderkop får rejsefeber afventer den den første smukke, klare septemberdag og begiver sig af sted ikke til fods, men pr. luftballon, en snild opfindelse kendt i edderkoppeverdenen mange hundrede tusinde år før monsieur Montgolfier opfandt varmluftballonen. Edderkoppens spind danner ballonen, den selv er på én gang gondol og luftskipper ... uden fare for, at ballonen eksploderer, uden at plages af gasstank og øredøvende propeller *Knud Poulsen* (19).

Han gød et langt fint spind ud i luften, ad solen til, en fangeline efter uendeligheden – den kunne ses i den klare septemberluft som en uhyre fin, svævende silkefiber, blot som et bittelille sølvlyn i den blå luft ... og spindet, der bar ham, gik i svævende bølger gennem luften som en solstråleunge, der svømmede i himlens blå ... Men når spindet ikke lod til at ville bære så godt mere, gød edderkoppen blot en ny fin tråd ud i luften, som fangede en anden brise, og således blev han ved, til han sad i et helt sløret af tråde, et løst silkehvidt sløret, der kunne ses drive som et lille solbeskinnet sejl oppe i den klare septemberhimmel. Denne fnuglette lystbåd i æteren, der var hvidere end en bjergtinde og friere i flugten end noget bevinget væsen, bar den lykkeligste edderkop *Johannes V. Jensen* (22).

Svævende spind gled langsomt gennem lyset, synlige få sekunder, atter borte i den klare luft; flyvende sommer, himlens spindelvæv, hver bærende sin lille spinderske, en luftskipper med udlængsel, der en dag puslede sit private svæveplan færdigt, slap jorden med kurs mod det blåeste blå, måske kun over i naboens mark, måske af lande, over hav og bjerge, langs vindenes verdensveje; emigranter befordrende sig selv over kloden *Niels E. Nielsen* (23); det var en folkevandring foretaget på silkeglinsende ønsketæpper *Hans Mølbjerg* (24).

Spindelvævstråde flyder som fine lyn vandret i luften på brisen *Johannes V. Jensen* (25). Sommeren flyver i spind ud over lys og skygge. For enden af hver tråd sidder en prik, edderkoppen, en lille nisse på rejse. Store fede madammer af samme art spinder hjul mellem grenene og under tagskægget og fanger dug og koleraflue i morgen- og aftentimerne. Himlen overspindes af dem – efteråret surrer sommerens Gulliver fast med tusinde tråde *Ole Vinding* (26); det er den flyvende sommer, de tusinder af tråde, der er så fine, at de næsten er usynlige for øjet, men som man føler ved den mindste berøring, ved den svageste stramning *Sophus Bauditz* (27). Flyvende sommer svæver glitrende gennem luften, og solen drager blinkende alfestier over markernes våde spind *Mads Nielsen* (28). Spindelvævets flyvende sommer, der vifter i morgenbrisen fra hver gren og hver urt og svæver hen under den blå himmel som alfekjoler, der er blevet slemt tilredt på sommerens afdansningsbal *Kaj Munk* (29).

En kort tid skal stubben ligne en stejleplads med tusind duggede edderkopnet hængt op imellem de afskårne strå *Hans Hartvig Seedorff* (30). De falmede stubmarker er edderkoppernes stejlepladser, hvor de har hængt deres net til tørre mellem stubbene (a). Overalt i hegnet er der spind. Også mellem stubbene på marken og i græsset på engen. Ser man på det, idet man flytter sig lidt, farer der små hvide blus gennem græsset. Her i september tager landet slør på, hendes ansigt er ikke så ungt mere, men dog dejligt (b) *Martin A. Hansen* (31). Og en aften i måneskin ser man på en nypløjet, sortnende mark ligesom et skimmer af rimfrost – de tusinde småedderkoppers afkastede svævetråde, flyvende sommer *Kelvin Lindemann* (10).

Hvor man gik eller stod, fik man edderkopspind i ansigtet; alle de udstrakte jorder lå hyllet i et flor af dette spind; ja der var ikke et gærderis eller et græsstrå, som ikke havde måttet tjene som ten eller bom for markens små flittige vævere. Og rundt om i dette milliontrådede spind sad dugdråberne med små mellemrum og lod sig gennemfunkle af sollyset; så man dem fra én side var de gnistrøde, så man dem fra en anden eller tredie var de lynblå eller stikkende grønne som rotteøjne i mørke. Men de fortæredes, mens de skinned, og tilsidst var der ikke andet tilbage af dem end en hvidlig damp – som af læsket kalk – der langsomt steg op i den dagklare luft *Jeppe Aakjær* (32).

En gammel kone, indhyllet som en mumie, gul og fed som en edderkop *Knud Hjortø* (33). Mørkets og ensomhedens symbol firer sig langsomt op under loftet *Jeppe Aakjær* (32).

Johannes V. Jensen, Edderkoppen (1906) (33); Johannes Jørgensen, Tråden ovenfra (34); Knud Poulsen (35).

Nu er de der igen, som et mirakel, · de tusind fine edderkoppespind. ·· Det er igen et under at beskue · de fine maskers skønne perlespil, · thi duggen hænger i dem, tændt i lue · af solopgangens første stråleild *Hakon Holm* (36).

Du lille edderkop, geniale ingeniør! · som du for-

står kunstfærdigt bro at bygge · med kløgt dit fine spind, jeg for mig ser – · i stum beundring står jeg mer og mer · og ser dig virke på dit mesterstykke *V. Irminger* (37). Et spind, hvis tusind lunefulde tråde, · langt finere end Eiffeltårnets flettet, · lyder én lov. Det er en verdensgåde, · som, tungt usynligt, hænger dér i nettet! *Valdemar Rørdam* (38). Spindelvæv! Et kunstværk, fine tynde · tråde, et ornament, et net, en tegning · i luften rammet ind, men uden glas ... · En dugdråbe på et spindelvæv, en dugdråbe · der stråler med alle spektrets farver · i morgensolen. Det er spejlet verdensånden i et spejl *Sigurd Strangen* (39).

Den lydløse edderkop tvinder sit flet · kunstfærdigt og sølvgråt i hegnet *Olaf Gynt* (40). Der flyver smukke drømme gennem vore tanker · blot ved at se på en edderkops morgenduggede spind *Mads Nielsen* (41), se blot, hvor dråberne belaster · de eventyrligt fine silkemasker! · hver tåre tindrer som en stjernekaster *Hakon Holm* (36).

Den edderkop væver sit lette spind, · og skyttelen farer snart ud, snart ind, · mens trendet bæver for sagte vind · og solen spiller på strenge *Jens Thise* (42). En puslende væverske spinder sin silke, · mens skoven er bundet i blåligt blund, · en sjæl i naturen, en gåde som spinder, · en stankelbenssfinx på sit svinglende svæv ·· en spøgelsesdanser, en lilleputdrage *Olaf Gynt* (43). En flittig edderkop · af spind så blankt som glas har rejst fra gren til træets top · et telt, et luftpalads *Johannes Nielsen* (44); spindelnettet · af duggen tvættet, · regnbuespættet · i felt ved felt *Olaf Andersen* (45). Fine lille spindelvæv, · i dit regnbuespekter · er en himmelsk ynde gemt – · men stakkels små insekter! *Mogens Jermiin Nissen* (46). Usynlige · mestervæversker hænger ildglitrende · spind af perler og drøm · mellem alle din haves · blomster og buske *Jes Trøst* (47); der blinker dug i markens gule græs, · den hænger tindrende på spindelvævet, · som travle edderkoppers flok har spundet · på kryds og tværs om alle blege strå *Valdemar Rørdam* (48); og edderkoppen slynger · fra blad til blad sit net, · hvor duggens perler gynger, · en knipling fin og let *Grethe Mollerup* (49) – det er glimmer og viftende heksegarn, · det er sølvbobler blæst af et gudebarn *Olaf Gynt* (43).

Spindelvævets sølverslør · om strå sig dråbet vinder *Viggo Stuckenberg* (50). Det glitrer af dug over spinkelt spind · som perler på sølvertråde *Mads Nielsen* (51); der er i luften et elverspind · af sølvmorstråde spundet, · af duft og dis, der fanger mig ind, · som har mig tryllebundet *Anders J. Eriksholm* (52). Tusinde spinderes perlende buer · spænder i græsset en vuggende bro *Kirsten Aakjær* (53).

Elverslør langs hækken skælver · som et gennemsigtigt flor, · hvor duggens dråber glitrer · med en glans af perlemor. · Cirkelvæv som klare ruder, · men med glasset brudt og knust, · udspændt mellem stammer sitrer · i det svage morgenpust *Otto C. Fønss* (54); af spinkel tråd, usynlig let, · af sol og sølv et luftigt flet, · fra havretop til havretop · hængt som et diset solskin op *Kai Flor* (55); et luftigt vævet spind, · et brudeslør, en mælkevej · af nyudsprunget poesi, · som nogen her har lagt på bleg *Mogens Lorentzen* (56).

Korsedderkoppen · sidder i sin egen skygge · og væver død og doner · af spyt og flueben · og sommerfuglens sang, · liglagner · lagt til bleg · på tjørnebuskens grene *Cecil Bødker* (57). Fru Edderkop har altid travlt, · hun spinder hele dagen. · Hun kender sine ægtemænd · på lugten og på smagen. ·· De bli'r parteret og hængt ud · blandt grå, indspundne fluer. · O, ungersvend, sig altid nej · til edderkoppefruer *Harald H. Lund* (58).

Spindelvævets stråler · svirrede over jorden, · lyste som skum i græsset, · slængt af et månehav *Per Lange* (59). En edderkop spandt for min dør et net, · et mønster af sølvgjorte tråde, · der fanger solen i strømme og glimt · som bølger af vindlette både (a); edderkoppen trækker trådene · spindelvinde spinderok · til de er edderspændte · og til Sing-Sing for dyr bevendt (b) *Mogens Garde* (60).

Morgenvinden vugger spindelvævs hængekøjer i digernes brombærkrat *Jens Lund Andersen* (61); dødens grå hængekøje for småkræ, · smykket med dråbernes skønhed · og udspændt mellem visnende stængler *Ib Paulsen* (62). I spindet imellem de tætte grene, · hvor solen ikke rigtigt kan nå, · sidder en edderkop lodden og grå, · så vagtsom og tavs og så lurende stille, · mens solstrejf uroligt i trådene spille, · så sagte, så sagte han rokken træder, · dens lydløse snurren hans hjerte glæder *Dagmar Schrader* (63).

Med sitrende barduner · hænger spindelvævet · vådt mellem sorte grene, · en spinkel og farlig vignet · tegnet op som et hjul · af lysende tråde – · drejende vildt · gennem sommeraftenens lette · fugtige mørke *Robert Corydon* (64); til et spind i granens grene – en vignet i lys og streg – · henter edderkoppen silke i sin sykurv *Hans Hartvig Seedorff* (65); i skoven edderkoppen sømmer · natten lang sin fine silkesøm *Hulda Lütken* (66). Madonna riede med silketråde · så fermt, at der føg trevler trindt omkring *Nis Petersen* (67).

En edderkop, en lykke, · sort, kuglerund og blank · gled vævert over silken · på en bøjet kvinderyg *Carl Johan Frederiksen* (68). Lykkens spinder · drager over stubben · et Hefaistosnet, · som dug

og sol gør synligt *Drude Nielsen* (69). I en tråd den ofte svæver, · edderkoppen, kaldet »lykke«, · denne jægersmand og væver · hyppigt eftergjort som smykke. ·· Mellem lyngens brune pinde, · under egens grønne stilke · ser man edderkoppen spinde, · kniple med den tynde silke. ·· I platinets farvetoner · diademets fine buer · filigranindvirket kroner · hedebankens lave tuer *Aage V. Reiter* (70).

En edderkop stillede fælder op · for blåbærbuskens vildt *Nis Petersen* (71). Se fluen, der hildes i spindelvævs tråd, · og véd ikke levende råd –. · En edderkop kravler, det djævelske kræ, · med vinklede knæ *Aage Berntsen* (72); og korsedderkoppen med korset på ryg · begyndte sit drab, thi den følte sig tryg · fordi den var signet af korset og krøb · hvor giftløse fluer hang spundne i svøb *Harald H. Lund* (73).

Mit blokhus det er blevet spundet ind · igen i nat i tusind fine tråde, · et perlenet af edderkoppespind, · der alle stråler sølvgrå, gyldne, våde. ·· Det er ufatteligt, at der kan spindes · så mange tusind edderkoppespind · på et par timer, på en enkelt nat *Hakon Holm* (74); nu spindes den lyse nat til flugt · på tusinder spindelvævstene *Tove Meyer* (75). Det skøre spind med navn af somrens flugt · og skær af noget fint og fjernt og smukt, · det blegner bristende blandt fuldgod frugt *K. L. Kristensen* (76).

Over stubmarkens flade, hvor farverne dør, · har en edderkop spundet sit perlemorsslør *Thorkild Barfod* (77). Se, det funkler, se det glitrer – · sommerflygtigheds symbol · flimrer, lyner og changerer: · farvespil – septembersol! *Knud Lyhne* (78). En spindelvæv flagrer i solens skin, · når våren med sangfugle kommer, · en tømme af guld på himmelens vind, · man kalder den flyvende sommer. ·· Med regnbuefarver den svæver så let, · en væv af den spindende lykke *H. V. Kaalund* (79). Septembers silkespind fra solskinstene · i vægtløs gliden mellem tunge grene. ·· Men somren flyver bort med silkespindet, · og høstens vemod sænker sig i sindet *K. L. Kristensen* (76).

Spundet rent i morgendug, · spundet fint som silkefnug, · spundet ud af gyldne tene · over blanke, våde grene. ·· Sugende i solens skin · alle livets farver ind, · som et gyldent luftsyn kommer · flyvende den sidste sommer *J. Blicher-Clausen* (80). Spindelvævstråde fine og tynde · væver i luften glidende net *Anna Baadsgaard* (81), og gennem luften let og lind · henbølger edderkoppens spind · og fanges af en fremstrakt gren · og hænger dér som spiddet på · solgudens spidse stråle *Holger Drachmann* (82).

Flyvende sommer, · silkefint væv, · svæver som feers dans, · glitrer i hegn, · funkler som regn · i løvfaldets efterårskrans. ·· Flyvende sommer, · livstrådens spind · vævet af evighedsild *Henning Banggaard* (83). Den flyvende sommer er alfernes dragt, · så nænsomt ud over vangene lagt – · som ville de små en sidste stund · dække naturen til vinterblund *Raben Korch* (84).

Edderkopperne er ude at flyve, · der går som en månebro over marken · af solen, der spejler sig i deres spind *Otto Gelsted* (85). Somrens rejsedragt de spinder på. · Solen lokked dem på eventyr. · Al fornuft de satte over styr, · gynged sorgløst på den lille tråd, · aned ikke, det var Charons båd *Jens Thise* (85a).

Edderkopper [kom] · på gyngende dameben · over loftrummet *Knud Holst* (86), [gammelt hus] derinde bor uhyre edderkopper, · de spinder deres tråde – · en speget poesi mellem dørstolperne *Orla Bundgaard Povlsen* (87). Edderkoppen spiller på sit strengespil · med de lange ben, så det springer *I. P. Jacobsen* (88).

Vandedderkop: fra bunden [stiger] med det rådne kryb · rundt lysende et lille sølvblankt under; · glider forbi ham i det klare dyb; · kommer igen; det er en edderkop · med sølvblankt luftskjold om sin lodne krop. · Uden at drukne kan den stige og dykke; · sin egen himmel har den med og hyller · sit liv deri; bor lyst i bundfalds mylder; · og går så stille med sit mesterstykke, · at dette syn og denne stilhed fylder · hans drengesjæl med drøm om samme lykke *Valdemar Rørdam* (89).

Møllen, som løfter sin sorte silhuet · af en stejlende, kæmpemæssig korsedderkop *Grethe Heltberg* (90); rangérterrænets slidte stålskinner · – et blinkende edderkoppespind *Per Jølting* (91); liften [går] tilvejrs som en edderkop · og firer sig ned igen · efter det næste hold fluer *Hans Hartvig Seedorff* (92). Der perler musik i den klare luft · som dug i et spindelvævs tråde *Nis Petersen* (67).

Jeg kaldte træt og melankolsk · på præsten – jeg var græsk-katolsk · og kaldte præsten poppen. · Han kom og sad i selvgjort spind · så fed og tryg · med kors på ryg · og spandt mig som sit bytte ind, · for det var edderkoppen. *Marinus Børup* (92a).

Over tærskelen [til kro] trådte vi tøvende · og blev fluer i vellystens edderkopspind *Olaf Gynt* (93).

Min hjernes tynde spindelvæv · er fuld af døde fluer, · som min erindrings edderkop · begærligt suger på (a); erindringens edderkop ligger på lur · for at spinde et væv over oplevelsen · og gøre den til noget andet (b) *Ove Abildgaard* (94); og håbet er en edderkop, · der spinder mellem ruiner *Arnold Hending* (95); fej fra mit hjerte frygtens støv · og visne løv · og tvivlens edderkoppespind *Erik Bertelsen* (96).

Rangérterrænet ved Københavns Hovedbanegård oplæves af en digter som »et blinkende edderkoppespind«. Foto: Det kgl. Bibliotek.

Der gives dage · hvor selve sorgen tier, · og sjælen sidder · midt i det store tomme · ene, · edderkoppen lig · og spinder – tomhed *Herman Bang* (97). Ensomheden sidder i min sjæl · og spinder som en edderkop sit net *Hakon Holm* (36); søvnens edderkoppespind *Hakon Holm* (36).

Du som opfatter verden · om dig og ikke spinder · dig selv inde · i argumenternes spindelvæv *Robert Corydon* (98). I slig et spindelvæv, hvor fint det end er spundet, · er mangen flue død og dér sin grav har fundet; · så har og verden lært, ved falskheds fine spind, · at få uskyldig mand i sine snarer ind *Albert Thurah* (99). Forfængeligheden var et knækket · edderkoppeben at kravle videre på *Robert Corydon* (100); sadismen som en lådden edderkop · krøb i min unge verden om på rov *Josef Petersen* (101).

Thorkild Barfod, Spindelvæv (102); Jon Bentsen, Spindersken og fangen (103); Erik Bertelsen (104); J. Blicher-Clausen, Spindelvæv (105); Cecil Bødker, Månedyr (106); Marinus Børup, Flyvende sommer (107); Kai Flor, Septemberspind (108); Mogens Garde, Spindelvævet (109); Olaf Gynt (110); Raben Korch, Flyvende sommer (111); K. L. Kristensen, Spind (112); H. V. Kaalund, Edderkoppen (113); Louis Levy, En fisker (114); Harald H. Lund, Foran et spindelvæv (58); Knud Lyhne, Flyvende sommer (78); Chr. K. F. Molbech, Edderkoppen (115); Lean Nielsen (116); Aage V. Reiter, Spindelvæv (70); Jonna Riegels, Spindevise (117); J. K. Rosenørn, Usynlige tråde (118); Valdemar Rørdam, Min båd (119), Spindelvævet (120); Frederik Schaldemose, Edderkoppen (121), Bien og edderkoppen (122); Dagmar Schrader (63); Hans Hartvig Seedorff, Til en edderkop (123); Grethe Risbjerg Thomsen, Edderkoppen (124); Knud Wiinstedt, Efterårsmorgen (125); Cai M. Woel, En spindeltråd i sol (126).

LITTERATUR: (1) *921* 2,1918,55; (2) *300f* 7f; (3) *937p* 34; (4) *300* 144; (5) *222y* 114; (6) *676* 22; (7) *937* 46; (8) *270i* 47; (9) a *695c* 80; b *695b* 124; (10) *521* 130; (11) *628* 133; *628b* 86f; (12) *205c* 62; (13) *867* 2,1885,168; (14) *465* 74; (15) *432f* 14; (16) *506* 27; (17) *910c* 100; (18) *248c* 3.1,313; (19) *695c* 64f; (20) *782q* 106f; (21) *21* 97; (22) *401h* 12f; (23) *625* 124f; (24) *587b* 66; (25) *401p* 20; (26) *910b* 13; (27) *38f* 3,259; (28) *622c* 72; (29) *533f* 112; (30) *782k* 21f; (31) *300j* 174; (32) *937c* 279; (33) *343* 2; (33a) *401d* 11-17; (34) *432f* 13-16; (35) *695b* 173; *695e* 79-82,152; (36) *352c* 15,136,152f; (37) *390* 30; (38) *753p* 21; (39) *821* 104; (40) *288e* 9; (41) *622d* 13; (42) *848* 247 sml. 339f; (43) *288b* 23,118; (44) *385* nr. 51, 1896; (45) *18* 59; (46) *631* 13; (47) *870c* 77; (48) *753* 43 sml. 16; (49) *572a* 13; (50) *825c* 10; (51) *622* 22; (52) *198* 106; (53) *938* 45; (54) *258e* 8; (55) *223* 37; (56) *531g* 49; (57) *113* 52; (58) *537q* 19; (59) *503* 15; (60) a *267b* 39; b *267* 40; (61) *14b* 47; (62) *670h* 74; (63) *779a* 26f; (64) *139e* 30; (65) *782j* 20; (66) *542* 12; (67) *682* 21,42,44; (68) *244* 65; (69) *615* 30; (70) *726c* 32f; (71) *682c* 164; (72) *55c* 86; (73) *537f* 27; (74) *352b* 175 sml. 160; (75) *567g* 19; (76) *467f* 18f,77; (77) *35e* 59; (78) *546* 43; (79) *493b* 44; (80) *70b* 135f; (81) *120* 35; (82) *184g* 110; (83) *33* 12; (84) *462* 51; (85) *270* 14; (85a) *848* 339; (86) *357c* 9; (87) *697d* 11; (88) *392* 89; (89) *753r* 25; (90) *329* 14; (91) *426b* 25; (92) *782n* 19; (92a) *118h* 30; (93) *188f* 9; (94) a *1b* 43; b *1c* 23; (95) *330b* 38; (96) *56e* 83; (97) *32* 50; (98) *139e* 60; (99) *859b* upag.; (100) *139f* 77; (101) *680b* 5; (102) *35e* 59f; (103) *46* 9f; (104) *56j* 37; (105) *70b* 135-37; (106) *113* 43; (107) *118d* 65f; (108) *223* 37f; (109) *267b* 39; (110) *288b* 23-25; (111) *462* 50-52; (112) *467* 10; (113) *493b* 135; (114) *514* 92f; (115) *572d* 102-06; (116) *621* 191-94; (117) *730* 20; (118) *742* 62; (119) *753b* 6f; (120) *753p* 23f; (121) *772* 157; (122) *772* 89; (123) *782c* 24f; (124) *852* 22f; (125) *906* 46f; (126) *916e* 107.